Ч. 82. Львів, субота, дня 2. жовтня 1915. Рік I.

Українське слово

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих територіях 4 коп.

Умова передплати
в Львові:

На рік	18·—	К.
„ півроку	9·—	„
„ чвертьроку	5·—	„
„ місяць	1·60	„

В краю і державі:

На рік	24·—	К.
„ півроку	12·—	„
„ чвертьроку	6·—	„
„ місяць	2·40	„

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах.	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймає ся лиш оплачені, а звертає ся тільки важнійші і застережені.

„Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса: Редакції й адміністрації: Львів, Руська 3. Експедиції: Бляхарська 11.

Ціна оголошень.

За оголошення числимо за одвошпальтову стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, в оповістках 40 с., в редакційній части 60 с. Повідомлення про вінчання, заручини і т. п. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.
Виходить що-дня рано.

Львів 2 жовтня 1915

На балканськім півострові знов зашуміло. Вслід за Болгарією мобілізуєть ся Греція.

Атенські круги хотять тим зазначити, що Греція на все хоче бути готова. Годі під сю хвилю говорити про те, як в наслідок тих двох мобілізацій розвинуть ся політичні відносини на Балкані, бо й годі нині сказати, яка є безпосередна ціль грецької мобілізації. Трудність у всяких комбінаціях становить тут обставина, що король Константин є порішеним приклонником невтральности та приятелем осередніх держав, а президент грецького габінету Веніцельос звязаний сильно з Францією та Англією.

Коли мобілізація є побідою короля, то є вона знаком, що Греція збереже невтральність, колиж за нею криєть ся рука Веніцельоса, є вона доказом, що Греція хоче вмішати ся у світову війну стаючи по стороні почвірного порозуміння. Всякі комбінації в тому напрямі мотають ще більше вісти, що між королем а президентом як найкраща згода, що Греція не має наміру виступати проти Болгарії.

Нема сумніву, що постава і поведення Греції залежати-ме від того, що зробить Болгарія. А тут знов болгарське правительство запевняє, що не має наміру виступити проти Румунії чи Греції.

Значить Болгарія готовить ся на Сербію.

Та Греція звязана зі Сербією не зовсім передавненим договором, на основі якого може легко станути по стороні Сербії, щоби перешкодити Болгарам в занятю Македонії.

Одним словом на Балкані шумить.

Впливи обох воюючих сторін стирають ся нині сильнійше, як колинебудь доси.

Стоїмо на порозі подій, що можуть мати великий вплив на хід цілої війни, і ждемо, коли вічно хитаючі ся балканські держави відслонять своє обличе і наміри.

Урядові воєнні звідомлення.

З головної австрійської кватири

з дня 30. вересня 1915.

На російськім фронті.

В східній Галичині, над Іквою та над Путилівкою положення незмінене.

В багнистій околиці ріки Кормин австро-угорські та німецькі війська здобули цілий ряд неприятельских оборонних становиск, причім полонено 4 офіцерів та 1000 жовнірів. Двох неприятельських летунів застрілено.

Ц. і к. війська на Литві відкинули неприятельські атаки. Борби місцями перемінились в рукопашні бої.

Неприятель поніс тяжкі втрати.

На італійськім фронті.

На тирольському західньому фронті минувшої ночі, йшли бої в области Адамелльо. Наша артілерія відкинула змагання неприятеля, що хотів виконати атак на просмик положений на захід від Cinna presena.

Після Mendron Hütte подались Італійці після кількогодинної борби. Також атакували вони ночию два рази — та безуспішно наші позиції на високорівні Vielgereuth. І на каринтійському фронті покінчились невдачею нічні неприятельські атаки в напрямі наших укріплених становиск під Pontafel. Бої під Tolmein і на північ від Tolmein йдуть дальше. Біля Mrzli-vich неприятель подав ся на свої давні становиска. Під Dolje намагав ся знов атакувати — та бесуспішно. Нині рано в области Tolmein розпочала знов неприятельська артілерія сильний огонь.

На сербськім фронті.

Нічо нового.

Заступник шефа Ґенерального Штабу пільний маршалок-поручник Ф. ГЕФЕР.

З головної німецької кватири

з дня 30. вересня 1915.

На західнім фронті.

Неприятель вчера старав ся тільки в Шампанії проломати наші лінії на південь від дороги Menin Ypern, Становиско заняте двома англійськими відділами на північ від Loos висаджено в воздух. Наші протиатак поволі йшов вперід. На південний схід від Souchez вдалось Французам в двох менших місцях війти в наші лінії. Там йдуть ще бої дальше. Частинний французький наступ на південь від Arras з легкостю відкинений. Між Reims а Арґонами йшли завзяті борби. На південь від Saint-Marie-Py проломалась неприятельська бригада через найбільше вперід висунені рови та дійшла до наших резерв, котрі протиатаком всяли 800 бранців, — а решту знищили. Всі французські наступи між дорогою Somme-Py-Souin і біля Hallenrange Saint Menchould відкинено вчера частинно зблизька в завзятому бою, причім неприятель поніс тяжки втрати.

Нині рано заломав ся неприятельський атак на фронт на північний захід від Masiges. На північ від Masiges втрачено одно узгіре виставлене дуже на неприятельський огонь.

На інших фронтах з ріжною силою відбувались артілерійські бої та борби при помочи мін

На східнім фронті.

Ґрупа військ пільного маршалка генерала Гінденбурґа:

На південь від Двинська відкинули ми неприятеля з переходів між озерами. На схід від Веселова борби кінниці між озером Дрисвяти а околицею Состави були успішні для наших дивізій. На схід від Сморгонь проломано наступом неприятельське становиско, — причім полонили ми 1000 Москалів між ними 7 офіцерів, та здобули 6 армат та 4 машинові кріси. На південь від Сморгонь борби йдуть дальше.

Група військ пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

Частинні неприятельські наступи на численні відтинки фронту кроваво відкинені.

Група військ пільного маршалка генерала Макензена:

Положенне незмінене.

Група військ ген. Літцінгера:

Москалі відкинені над горішнім бігом Корміна в східнім напрямі; ми половили 800 Москалів, два російські літаки астрілені.

НАЧАЛЬНА УПРАВА АРМІЇ

ТУРЕЦЬКЕ ЗВІДОМЛЕННЄ.

Головна турецька кватира доносить:

На фронті Анафорти наші звідчі віддїли в ночи на 26. вересня виконали несподіваний атак бомбами на неприятельські стрілецькі рови, причім здобули більше чим 60 крісів та далековиди.

В відтинку Арібурну приневолила наша артілерія до мовчанки неприятельську батерію зложену з трех армат.

В відтинку Седіль Бар 27. вересня панував на цілім фронті, на котрім нема жадної зміни, крісовий огонь. На лївому крилі сього дня панував обосторонний огонь, причім кидано мінами.

В центрі около 50 неприятельських жовнірів старались виконати наступ, — та наш огонь їх знищив, заки могли віддалитись від своїх окопів на кілька метрів.

27. вересня оден з наших летничих апаратів бомбардував на Лемнос влучно гангари неприятельських летничих апаратів.

ЕВРОПЕЙСЬКА ВІЙНА.

Болгарія в передодні виступлення.

»Pester Lloyd« доносить з Атен, що мобілїзація болгарських військ вже покінчена. Чинні полки з тайною інструкцією вже є в поході. Доси покликано 20 річників запасних кляс. Начальним вождом болгарського війська, котре вже нинї числить 250.000, іменовано князя Бориса.

»Local Anzeiger« доносить з Софії: Урядово оповіщено, що зелїзничий рух в Болгариї здержаний.

»Corriera della Sera« доносить з Атен: Болгарські війська йдуть походом на Неврокон, Кeпрілї та Ґемільдшіна; часть війська відіслано в напрямі Дедеаґачу, де Болгарія сподїєть ся причалення військ почвірного порозуміння.

»Frankfurter Zeitung« доносить з Софії: Особливші військові зарядження предприняла Болгарія в Бурґас та Варні, щоб забезпечитись перед російськими несподїванками.

Константинополь, 29. вересня. Часописі звіщають, що тутешні болгарські резервісти відїхали вчера до Софії.

Кольонія, 29. вересня. Софійські часописі доносять: Настрій серед населення є рішучий та супокійний. В місті панує переконанне, що мобілїзація не допроваджує ще до війни, однак її вдасть ся оминути тепер тільки в тім случаю, коли Сербія сейчас відступить Болгарії Македонію.

В Росії кипить.

Відень, 29. вересня. »Korrespondenz Rundschau« доносить з Штокгольму: Виясняють ся, що реакційні партії в Росії беруть перевагу. Глухі вісти про розвязанне думи затемнюють ся. Московське земство на послїдньому засїданню ухвалило передати правительству заяву недовіря. Меншіков пише в »Новому Времени«: Гіркий сміх навіщує чоловіка, наколи в хвилї, коли неприятель війшов в глубину російських областий, ціла Росія стремить до сього, щоб скупатись у крови небезпечних внутрішніх переворотів.

Женева, 29. вересня. Соціялістичним кругам доносять, що проклямація загального страйку в Росії дня 1. жовтня є фактом доконаним. В Петербурзї арештовано за революційну пропаганду в послїднїх днях більше чим 100 людей між ними 30 женщин. Вісти про атентати є щораз частїйші. Страйк в Москві щораз більше поширюєть ся.

Берлін, 29. вересня. »National Zeitung« доносить з російської границї: після статистики »Комітету для збігців та виселенців« в самій тільки Москві вмерло до 1. вересня с. р. 8.400 збігців. Мимо старань ріжних добродійних комітетів неможливостю є заосмотрити збігців хотьби приблизно достаточно в средства поживи. З сеї причини невдоволенне серед соток тисячів збігців ширить ся та прибирає грізний характер.

Московська городська дума на послїдньому засїданню постановила тисячі збігців, між ними много Поляків висилати дальше в глубину краю. Депутація збігців під проводом посла до думи Коновалева, що просила о понеханне сього пляну. одержала відповідь, що російське правительство задумує виселенцями та збігцями кольонізувати широкі простори за Уралем

Дволична гра Румунії.

»Vossische Zeitung« доносить з Люґано: Румунський король висказав ся, що австрійсько нїмецька офензива проти Сербії має на цїли тільки часову окупацію сербського берегу Дунаю, щоб тим способом одержати полученя з Турцією. Почвірне порозумінне не хоче комплїкувати положення на Балканї.

Копенгага, 29. вересня. »Corriere della Sera« довідуєть ся, що Румунія постановила оголосити мобілїзацію. В Букарештї відбулись великі полїтичні манїфестації. Величезна товпа народу демонструвала по улицях міста. Демонстрацію сю спричинила вістка, що Болгарія поставила Сербії ультімат.

Париж, 29. вересня. Провідник румунської старорадикальної партії Філїпеску вислав лист до редактора часописі »Le Journal« сенатора Гумберта, в котрому заявляє, що він був хибного погляду заявляючи перед кількома місяцями, що Румунія виступить оружно на весні 1915 р. Корисне положенне Росії яке тогдї було наслїдком окупації Галичини, проминуло безслїдно. Тепер належить чекати.

Вижидаюче становиско Румунії є для почвірного порозуміння корисне, бо замикає осередним державам дорогу до Константинополя. — Еслиб Сербія під напором австро-нїмецьких військ мусїла податись, тодї мусїла виступити румунська армія. Се є вигляди на осїнь.

Букарешт, (Ткб.). Представники парляментарного союза вручили президентови міністрів ухвалу. В відповіди на неї заявив президент міністрів: Жаданне мобілїзації є вислїдом погляду, що година виступлення Румунії вже надійшла. Правительство однак є іншої думки та з жалем не видить можности, якаб дозволяла на дискусію над мотивами правительства.

Життєві інтереси, котрих правительство береже, приневолюють його відкликатись до довіря парляменту аж тодї, коли без шкоди для держави можна буде застановитись над положенням. Я є сього переконання, що маю за собою більшість парляменту.

Военно-політичні звістки і замітки.

З дарданельської країни.

Турецькі поліцийні власти відкрили в Єгиптї тайне товариство, що мало свої помічні комітети в Сирії та Мезопотамії. (в Ірак) та мало своєю цїлю створенне независимої арабської держави під наглядом Анґлії. Очевидно була в тім злобна рука Анґлії, що змагає до розчвертовання турецької держави та вжила до сього як оруде вірних турецьких патріотів — Арабів подібно, як Росія Сербів проти Австрії. При доходженнях знайдено богато грамот, які вказали головних виновників. Заряджено арести і віддано справу сю военному судови в Байрутї. На основі рішення суду повішено 11 виновників а 2 з них султан помилував. Власти опублїкували значну частину знайдених грамот, якими доказано зраду держави а небавом появить ся та зрадницька кореспонденція у свiтлинних відбитках.

Ся подія не може однак послужити як доказ, що культурний та цвитучий колись схід ворожо настроєний до Туреччини. Противно! Араби і Перси захоплені святою війною. По донесенням з Багдаду удав ся великий мучеґід, найвищий релїґійний достойник секти шіітів, до святої місцевости Кербеля, де спочиває Гуссейн, внук Магомета. В гробниці Гуссейна зняв мучеґід в присутности многих релїґійних достойників зі стіни диямантами висаджуваний меч, що від віків уже спокійно висів. Добувши вістре з похви, промовив він горячими словами, та взивав мусулманів, щоб взяли сей меч та вручили його начальному командантови турецьких військ, що боронять Мезопотамії. Він впевняв, що іслям побідить.

По сім утворив ся похід, що торжественно прийшов до турецького військового команданта і передав йому меч.

Се свято викликало в Персії нечуване захопленне.

Такі ясні хвилини переживає Туреччина, а її сини неустрашимо боронять ключа до Сходу — боронять Дарданелїв. Там мають тепер турецькі війська відпочинок, бо на Ґаліполї тепер тишина.

Французький посол Merlin, що як член санітарної комісії парлям. виїздив на дарданельський фронт для контролі, подав у своїм звідомленню, що воєнні ділання в Дарданелях були лихо підготовані, та що треба змінити програму діяльности в Дарданелях, бо в противнім случаю всякі змагання чотиропорозуміння зійдуть на нічим тим більше, що Туреччина має досить війська, а тепер покликала 18-літню інтелігентну молодіж, щоб її виобразувати на офіцерів та підофіцерів. Отже самі вороги критично дивлять ся на своє положення.

Болгари освободжують ся!

II.

Невірні союзники.

На Болгарію складають ся тепер в головному землі колишнього болгарського князівства та східної Румелії, що її прилучила до себе перед трийцяти роками та через те збільшила ся вдвоє. Ся територія стала завязком новітньої болгарської держави, надала їй могучости та вчинила її осередком, до якого тяготять инші провінції з болгарським населенням, що ще не є під матернім володінням. Ся самостійна земля вчинила для Болгар можливим відважити ся на геройське змагання о зібрання всіх болгарських земель в першій балканській війні.

Змагання се увінчало ся однак успіхом, який стоїть в смішнім відношенню до жертв, понесених Болгарією на полі бою.

Зовсім неожидано для болгарських патріотів втратила в другій балканській війні, їхня вітчина Македонію до Сербії і Добруджу ді Румунії. Се стало ся тоді, коли віроломна Сербія забезпечила собі проти своєї недавної союзниці поміч Греції, Туреччини та Румунії. Болгарія, яка сотки тисяч найкращих синів лишила на побоєвищах в Тракії, не знала, що її бездничний »союзниця« Сербія кнувала проти неї зраду та укріпляла чим скорше проти неї свою границю. Коли Болгари здобули Адриянопіль та спіймали Шікрі-пашу, то Серби, що стояли здалека від огню, приписали собі головну заслугу в сій побіді та сягнули по болгарські землі. З сього прийшло до другої балканської війни.

Спішно йшли Болгари, змучені на тілі однорічною війною але сильні на душі проти нового неожиданого ворога. І тоді коли мали завдати Сербам рішучий удар, надійшов до болгарської начальної команди приказ, щоб здержати воєнні операції проти Сербії. Була в сім злобна рука Росії, для якої небажане було розбитє Сербії, що могла ще Росії придати ся.

Во нічого й казати, що інтерес Росії вимагає, щоб споміж всіх балканських держав хиба одна Сербія була зглядно сильна на Балкані, та що Росія ніколи з сим не погодить ся, щоб на побережжю Чорного моря, близько Восфору і Дарданелів, були сильні держави. Болгарський відпоручник мін. фінан. Тончев підписав букарештенський мир, а політичний представник Австро-Угорщини заложив протест проти покривдження Болгарії, жадаючи зміни мирових услових.

По сім соромнім для Болгарії мирі завдавали собі політики питання, що дальше вчинить Болгарія? Сподівали ся внутрішньої або бодай палатної революції. Сї сподівання не здійснили ся. Болгарський нарід виявив себе в нещастю ще кріпшим та витривалішим, чим в часах найбільших здобутків. В Болгарії був і спокій. Партійна борба, хоч віджила, то все таки мала й має на оці добро спільне цілому народови. Завзяті, збогачені досвідом тверезі та трудячі Болгари взяли ся на ново до відбудови будучини своєї вітчини.

Ширіть „Українське Слово“, домагайтесь нашого дневника у всіх публичних льокалях!

НОВИНКИ.

— »Союз визволення України« просить нас помістити отсе виясненнє: В ч. 32 »Діла« з 13. сего місяця згадано у вступній статті, немов »Союз визволення України« »злив ся« з »Головною Українською Радою« в одно тіло, з чого читачі, близше про справу не поінформовані, могли би думати, ніби »Союз визволення України« не належав зразу до »Головної Української Ради« та ніби-то він опісля, »зливши ся« з Радою, перестав істнувати яко самостійна організація. Супроти сего позволяємо собі вияснити, 1) що »Союз визволення України« належав до »Головної Української Ради« від липня 1914 р., тоб то від хвилі її завязання безперервно аж до хвилі її перетворення з »Загальну Українську Раду« та був репрезентований в ній двома делегатами з голосом дорадним, 2) в хвилею, коли »Головна Українська Рада« перемінила ся в маю 1915 р. в »Загальну Українську Раду«, »Союз визволення України« приступив до неї так само, як українські партії Австрійської України, тоб то не розвязуючи своєї організації, і представлений тепер в ній трьома делегатами, з тою тільки відміною, що репрезентант Союза в президії »Загальної Української Ради« має голос дорадний в справах що торкають ся виключно місцевих інтересів австрійської України«, і рішаючій в справах загально-національного значіння, 3) »Союз визволення України« не »злив ся« через се з »Загальною Українською Радою«, але істнує яко самостійна організація самостійницьких кругів російської України і веде самостійно і безперервно свої агенди від липня минулого року до сьогодня як одинока компетентна організація для справ російської України, 4) Союз навіть не міг »злити ся« з »Загальною Українською Радою« тому, що головна організація Союза істнує в межах Російської держави на Російській Україні, а в Австрії і Німеччині є тільки постійна закордонна репрезентація »Союза«. Сю нашу самостійність виразно забезпечує нам також статут »Загальної Української Ради«. 5) Супроти сього й цілорічна широка дипльоматична та інформаційна діяльність »Союза« в Европі не може бути зачислена на рахунок инших організацій, як би се міг хто близше не поінформований вивести з неясного тону згаданої вступної статті.

— **Спростовання.** О. Петрушевич зі Стрия просить нас спростувати неточність, яка попала ся онодї у нашу новинку. Іменно о. Петрушевич є членом управи »Народного дому« в Стрию, а підприємцям кінематографу є Вільгельм Маєр, якому о. [illegible] виставляє як найкраще свідоцтво, Через 3 тижні лише був білєтером в кінотеатрі російський жид.

— **Мирові поголоски.** »Nord Allg. Ztg.« опрокидує вісти, начеб німецький канцлер мав намір заключити передчасний мир з Англією. Часопись »Secolo« доносить з Риму, що в ватиканських кругах говорять, що між президентом Вільзоном а папою треває від кількох тижнів жива обміна листів, що має на цїли улекшеннє звключення мира.

Часописї в Луцьку. В Луцьку почала виходити часопись »Łuckie Nowości« видавана також в німецькім та російськім язиці. На разї поміщують ся в ній головно урядові австрійські та німецькі звідомлення та воєнні донесення. Місто Луцьк лежить на Українській території, — на Волині, — та мимо сього нема в ньому місця на видаванне часописї також в українській мові.

— **Справа конфіскати майна населення, що виїхало в Росію.** Президія Галицького Намістництва оповіщує: По причині частинного повороту населєння, що підчас російського наїзду добровільно покинуло свої осідки, або підчас російського відвороту насильно російські власти виселили в глубину Росії заходить питанне, яке становиско належить заняти супроти сьої частини населення.

Як підозріле о русофільство а евентуально і о здрадливі ділання поповнен в воєнному часї, булоб воно обовязан після цїсарського розпорядку з 9. вересня 1915 Дн. з. д. ч. 156 до винагороди заподіяної шкоди та до відповідного відшкодовання. З сеї причини військові власти в богатьох місцях оголошували, що власність тої частини населення підпаде конфіскаті.

Занятє рухомого та нерухомого майна обжалованих може наступити тільки на підставі присуду компетентного суду. — Нема проте потреби ставити перешкоди в повороті населенню, яке вертає до своїх осель, або робити йому які небудь трудности в збиранню засівів — і аж до судового присуду належить взглядом нього відноситись так само, як і до населення, що остало на місцї.

Зі взгляду на се, що много виселенців не верне тепер домів, в наслідок чого не буде кому занятись збіркою збіжа з поля та управою покинених ґрунтів під осінні засіви. — повинен староста припильнувати, щоб сею справою занялись »комісії для жнив«.

Вібране збіже, о скільки не є потрібне до дальшого засіву, належить продати комісіонерам, — коли не можна надіятись скорого повсфоту властителів або переховання є неможливо, інчі плоди належить продати в дорозї публичного перетаргу або з вільної руки, — а одержані гроші з продажі по потручению коштів збірки та нової управи ріллі — зложити до судового депозиту.

Управляти поля в осени та підсів збіжа в разї неприсутности господаря належить в як найменших розмірах (1/4 до 1/5 цїлої посїлости) і остільки лише, о скільки кошта управи можуть бути покриті тогорічним збором. Видержавлення таких піль та цїлих реальности на разї належить занехати.

— **Подорожіннє тютюну.** Від нині підвисшено ціну поодиноких родів тютюнів, а іменно: середно-турецький (перше 32 сот.) коштує тепер 44 сот., македонський (перше 60 сот.) 80 сот., герцеговинський (перше 44 сот.) 60 сот.; пурешан (перше 2 кор. 60 сот.) 4 кор. 60 [illegible] (перше 5 кор.)

кор. 60 сот., герцеговинський (перше 2 кор. 50 с.) 4 к. 50 с.; тютюн драма (перше 24 с.) 30 сот. угорський (перше 16 сот.) 22 сот.

— **Особливше оголошенне.** В »Neuer Züricher Zeitung« появилось сими днями слідуюче оголошенне: »Німецький жовнір з доброї родини, в наслідок віднесених в боях ран тепер інвалід (ампутація ноги по коліно) та з сеї причини полишений невірною любкою, шукає товаришки недолі на товаришку життя. Женщини позбавлені долішньої кінчини або з спаралїжованою кінчиною, котрі однак мають серце та чують ся в силі до заложення тихого, щасливого гніздочка,— горячо просить ся, щоб поділили терпіння зраненого шляхотнього серця в хорім тілї та з ласкавим поданнем родинних відносин написали з довірєм лист від буквами М. С. до відділу оголошень »N. Z. Ztg.«.

— **Недостача коний у наших хліборобів.** В освободжених від ворога околицях східної Галичини взяли ся наші хлїбороби до пільних робіт. У великій пригоді стало їм заряджене ген. Бем-Ермолього, який в порозуміню з намісництвом зарядов доставу рільничих машин і знарядів та позволив користуватись російськими бранцями в пільних роботах. Однак недостача коний дасть ся в господарстві дїймаючо відчувати; через те й спинить ся тепер дальша господарська робота, що вже й так є спізнена. Галицьке намісництво повиннoб постарати ся в управі армії, щоб менше спосібні для війська коні за посвідками розділювано по повітам поміж господарів, а дальше повинно намісництво спроваджувати коні з околиць, де є їх дещо більше, в околиці, де їх зовсім нема. Староства повинні при помочи господарських організацій негайно предложити намісництву дійсний стан та запотребованнє коний в кожньому повіті. Але акція ся мусілаб йти скоро, не на лад східно-але західно европейський.

— **Архик. Евґен. почетним доктором фільософії.** Відпоручники інсбруцького університета вручили в головній кватирі начальному вождови на італійським фронті, архикн. Евґенови, диплом почетного доктора фільозофії. Ректор університета Др. Фінк підніс у своїй промові батьківське відношенне архикнязя до Тирольців, та подякував за се, що інсбруцький університет навіть тепер, коли Тироль став ся тереном війни, завдяки второпній управі армії — може дальше спокійно і успішно і працювати для науки. Відтак передав декан фільоз. виприоф. А. Вальде, архикнязеви по мистецьки в стариннім стилю виконаний диплом.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 2. жовтня 1915.

Нині: субота. гр.-кат. Трофима римо-кат. Оттона.

Завтра: 3. жовтня неділя гр.-кат. Евстахія м., римо-кат. М. Б. Рожан.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Видає і відвічає за ред.: *др. Сидір Голубович.* З »Друкарні Львівської«, Львів, Коперника 11.